

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Ek/110/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120211867
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Bukový
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120211867.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Y. T., A.: XX.X.XXXX, Š. M. XX, XXX XX X. v zákonom zast. matky - P. D. T., A.: XX.X.XXXX, Š. M. XX, XXX XX X., zast. Advokátska kancelária VIŠŇOVSKÁ, s.r.o., Radničné námestie 279/4, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO:51284731 proti povinnému: P. T., A.: XX.X.XXXX, Q. XXX/X, XXX XX X. A. Q., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Mária Popíková, so sídlom exekútorského úradu Šrobárova 3842/9, 075 01 Trebišov, ktorý ju vedie pod sp. zn. 137 EX 67/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa §61l ods.3 Exekučného poriadku v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Súd oprávnenému **p r i z n á v a** náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 36,35 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 22.01.2020, podaným prostredníctvom právneho zástupcu, domáhal voči povinnému vykonania exekúcie za účelom vymoženia zameškaného výživného na podklade exekučného titulu - Rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 3P/170/2019, ktorý bol vydaný dňa 30.07.2018 a nadobudol právoplatnosť dňa 28.08.2018 do rozvodu a výrok 3 a 4, výrok 2- 13.06.2019. a vykonateľnosť dňa 9.8.2018 (ďalej len exekučný titul). Oprávnený si uplatňoval v návrhu aj trovy exekúcie vo výške 86,26 EUR.

2. Poverením ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120211867.1 zo dňa 03.02.2020 poveril súd vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Mária Popíková, so sídlom exekútorského úradu Šrobárova 3842/9 07501 Trebišov, pod sp.zn. 137EX 67/20, ktorý dňa 07.02.2020 vydal Upovedomenie o začatí exekúcie. Predmetné Upovedomenie bolo povinnému doručené dňa 24.02.2020.

3. Povinný doručil dňa 06.03.2020 v listinnej podobe návrh na zastavenie exekúcie spolu s námietkou zaujatosti exekútora v zákonnej 15 dňovej lehote podľa §61k ods. 2 Exekučného poriadku. Svoj návrh na zastavenie odôvodnil tým, že výrok o výživnom vyplývajúci z uvedeného rozsudku nie je iba výrokom o výživnom ale obsahuje výrok o zverení mal. Alexandry Darvašiovej do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená a povinná mal. dieťa zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach a otec sa zaväzuje prispievať výživným vo výške 100 Eur mesačne počnúc od právoplatnosti rozsudku, ktoré výživné je otec platiť k rukám matky vždy do 15 dňa mesiaca vopred. Povinný ďalej uviedol, že z uvedeného Rozsudku vyplýva, že stanovené výživné mal podľa výroku Okresného súdu predsa bol povinný platiť od právoplatnosti rozsudku od 13.6.2019 vždy do 15 dňa v mesiaci vopred k rukám matky, pričom podľa výroku rozsudku prvé mesačné výživné bol povinný zaplatiť do 15.6.2019. Podľa názoru povinného v uvedenom prípade súd výrokom stanovil dátum- lehotu na plnenie 13.6.2019 a od tohto dátumu začala aj vykonateľnosť výroku o výživnom. Tiež sa vyjadril, že keďže sa vykonateľnosť a teda

počiatok lehoty od kedy bol povinný platiť výživné sa stanovila až po právoplatnosti rozsudku o rozvode a úprav práv a povinností k mal. dieťaťu, teda nie je namieste aby sa použila predbežná vykonateľnosť rozsudku ako je to uvedené v návrhu na vykonanie výživného teda od 9.8.2018. Ďalej uviedol, že akceptoval súdne rozhodnutie a spravuje sa spôsobom určeným vo výroku rozhodnutia. Vzhľadom na vyššie uvedené má za to, že exekúcia sa začala neoprávnene, na podanie návrhu na vykonanie exekúcie neboli splnené všetky zákonné predpoklady a oprávnená konala predčasne, preto povinný navrhol aby bolo exekučné konanie podľa § 61k ods.1 písm. d/ Exekučného poriadku zastavené.

4. Oprávnený sa k návrhu na zastavenie exekúcie povinného vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 14.04.2020, v ktorom uviedol, že trvá na podanom návrhu na vykonanie exekúcie v celom znení tak ako bol exekučnému súdu doporučený a v zmysle, ktorého je v súčasnej dobe vedené exekučné konanie. Tvrdenia povinného vo veci právoplatnosti rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 13.06.2019 a vtedy podľa jeho vyjadrenia mala nastať aj vykonateľnosť výroku o výživnom, teda začiatok lehoty od kedy bol povinný platiť výživné sú neopodstatnené. Nie je podstatné to, či podá niektorý z účastníkov konania odvolanie proti rozsudku, výživné podľa rozsudku musí platiť aj keby bolo dovolanie podané, nakoľko aj napriek tejto skutočnosti je rozsudok vo veci výživného vykonateľný. Na základe vyššie uvedených skutočností oprávnený navrhol nevyhovieť návrhu povinného na zastavenie exekúcie a jeho návrh zamietnuť. Oprávnený si zároveň uplatnil trovy konania za vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie.

5. Súdny exekútor predložil návrh na zastavenie povinného súdu spolu s vyjadrením oprávneného dňa 09.05.2020.

6. Súd dňa 11.8.2020 vyzval Okresný súd Spišská Nová Ves aby doručil súdu exekučný titul spolu doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti predmetného rozsudku.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie a výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2)
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa ods. 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh ma odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorené, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa § 62 ods. 2,3 ZoR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič

bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima a nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

13. Podľa § 62 ods. 5 ZoR, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

14. Podľa § 65 ods. 1 ZoR ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

15. Podľa § 76 ods. 1 ZoR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

16. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

17. Podľa čl. 8 zákona 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

18. Podľa § 44 zákona 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

19. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku.

20. Vo vykonávacom konaní musí súd vychádzať z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určenej povinnosti voči tam označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek meniť na tomto rozhodnutí, prípadne ho akokoľvek vecne preskúmať.

21. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie mal povinný voči oprávnenému neuhradený dlh vyplývajúci z exekučného titulu. Súd konštatuje, že exekúcia ako aj exekučné konanie sa začali dôvodne.

22. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom podľa judikatúry Najvyššieho súdu SR (Rozsudok Najvyššieho súdu č.k. 5 Cdo/217/2010 zo dňa 26.01.2012) vyplýva priamo zo zákona (zákonná vyživovacia povinnosť) a nie až na základe rozhodnutia súdu. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom trvá dovtedy, kým deti (aj po dosiahnutí plnoletosti) nie sú schopné samy sa živiť. Súd rozhodne o vyživovacej povinnosti iba vtedy, pokiaľ ju rodičia neplnia dobrovoľne alebo sa nedohodnú na jej plnení. Preto je potrebné, aby súd, ktorý rozhodol o výživnom dieťaťa, vždy stanovil začiatok plnenia vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, a to ku dňu, kedy rodič prestal dobrovoľne plniť. Tým súd však vyživovaciu povinnosť nezakladá, pretože tá vzniká zo zákona, ale iba ju deklaruje; povinnosť plniť výživné odo dňa, od ktorého rodič prestal dobrovoľne plniť. Z povahy výživného vyplýva, že právo na výživné je osobným právom dieťaťa, ktoré sa zabezpečuje samostatne výrokom súdu. Pri určovaní výšky výživného a začiatku plnenia vyživovacej povinnosti voči maloletému dieťaťu prihliadne na dobrovoľne uskutočnené plnenie. V exekučnom konaní je však situácia diametrálne odlišná. Úlohou exekučného konania je zabezpečiť nútený výkon súdneho alebo iného rozhodnutia aj proti vôli povinného. Je na povinnom, aby predložil súdu návrh na zastavenie exekúcie a ozrejmil súdu všetky skutočnosti ku dňu podania tohto návrhu, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie, a pre exekučné konanie, a

samotnú exekúciu vedenú u povereného súdneho exekútora sú relevantné plnenia až po vykonateľnosti exekučného titulu podľa jeho výrokov.

23. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.). Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal.

24. Súd preskúmaním návrhu povinnej na zastavenie exekúcie konštatuje, že tento bol podaný v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote v zmysle ustanovenia § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, a takto podaný návrh má odkladný účinok. Súd dáva do pozornosti skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko tieto súd nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení a oboznámil sa s obsahom návrhu na zastavenie povinného, ako aj s vyjadrením oprávneného. Súd na základe zistených skutočností konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie namietal, že bol podľa výroku exekučného titulu zaviazaný platiť výživné od právoplatnosti rozsudku od 13.6.2019 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred ku rukám matky, pričom podľa výroku prvé mesačné výživné bol povinný zaplatiť do 15.6.2019. Podľa názoru povinného súd v uvedenom prípade daným výrokom stanovil dátum-lehotu na plnenie 13.6.2019 a počiatok lehoty bol vo výroku o výživnom stanovený až po právoplatnosti rozsudku o rozvode a úprave práv a povinností k mal. dieťaťu, teda mal povinný za to, že nemôže byť použitá predbežná vykonateľnosť rozsudku, a teda povinnosť platiť výživné ako je to uvedené v návrhu na vykonanie výživného od 9.8.2018. Na základe vyššie uvedeného žiadal zastavenie exekúcie podľa § 61k ods.1 písm. d) Exekučného poriadku. Súd k daným tvrdeniam povinného uvádza, že predbežná vykonateľnosť znamená, že rozhodnutie je vykonateľné skôr ako nadobudne právoplatnosť a nastáva priamo zo zákona. V prípade rozsudku, ktorý je predbežne vykonateľný, plynie ale lehota na plnenie(už) od jeho doručenia povinného účastníkov. Vykonateľnosť teda v prípade takéhoto rozsudku predchádza právoplatnosť. Počiatok behu lehoty na plnenie pri takomto rozsudku sa preto neviaže na právoplatnosť rozsudku; deň právoplatnosti nie je tu z hľadiska vzniku vykonateľnosti významný. Keďže predbežne vykonateľný rozsudok možno vykonať bez ohľadu na právoplatnosť, nemá podanie odvolania proti predbežne vykonateľnému rozsudku za následok odklad jeho vykonateľnosti. (Uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo 98/2008 zo dňa 20.6.2018). Ohľadom povinného názoru, že predbežná vykonateľnosť nemôže byť použitá v predmetnej situácii pretože, súd vo výroku II. exekučného titulu určil splatnosť výživného po právoplatnosti rozsudku, súd oznamuje, že v prejedávanom prípade výrok exekučného titulu bol jasný v tom, že nič nepojednával o vykonateľnosti tohto rozsudku v zmysle, že odkladá jeho predbežnú vykonateľnosť a priebežná vykonateľnosť bola tým pádom aplikovaná na exekučný titul správne. Výrok exekučného titulu nijak nemodifikoval okamih nadobudnutia jeho vykonateľnosti oproti tomu ako to je uvedené v § 44 CMP. Rozsudky na výživné sú podľa § 44 CMP predbežne vykonateľné ex lege momentom doručenia. Navyše uvedené rozsudok na výživné na maloleté dieťa má len deklaratórnu funkciu, pretože povinnosť plniť si vyživovaciu povinnosť vzniká priamo zo zákona už narodením dieťaťa a nie okamihom právoplatnosti rozhodnutia súdu.

25. S ohľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti musí súd konštatovať, že povinný nepredložil relevantný dôkaz na základe ktorého, by exekúcia vedená proti nemu mohla byť zastavená. Súd konštatuje, že oprávnený sa v exekučnom konaní domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

26. Oprávnený si v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie žiadal uplatniť trovy v súvislosti s vyjadrením k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

27. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

28. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

29. Oprávnený si vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil trovy právneho zastúpenia v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, ktoré si nevyčíslil. Súd v danom prípade rozhodol v zmysle § 199a ods. 1 v spojení s § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, a oprávnenému priznal v zmysle §13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č.655/2004 Z.z. právny zástupca nárok na polovičný úkon právnej služby za vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 36,35 Eur s DPH (polovičný úkon právnej služby - vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vychádzajúc z tarifnej hodnoty 850,00 Eur (istina) vo výške 25,73 Eur + 10,62 režijný paušál + 20% DPH), ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie po právoplatnosti tohto uznesenia (výrok II. tohto uznesenia).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.